

Π.Ο. Ε.Μ.Δ.Υ.Δ.Α.Σ.

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΑ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ
ΕΝΩΣΕΩΝ ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ ΔΙΠΛΩΜΑΤΟΥΧΩΝ ΑΝΩΤΑΤΩΝ ΣΧΟΛΩΝ

Μαυρομματαίων 17, 104 34 ΑΘΗΝΑ

τηλ: 210-88.16.583 fax: 210-82.59.410 e-mail: emdydas@tee.gr URL: www.emdydas.gr

Αθήνα, 12-7-2021

Αρ. Πρωτ.: 8541

Προς: Α' βάθμιας ΕΜΔΥΔΑΣ

Θέμα : Σχετικά με την κεφαλαιοποίηση της Επικουρικής Ασφάλισης

Σύμφωνα με το κατατεθειμένο σχέδιο νόμου έχουμε μετατροπή της επικουρικής σύνταξης από αναδιανεμητική σε κεφαλαιοποιητική. Το σχέδιο νόμου **αλλάζει πλήρως τον κοινωνικό χαρακτήρα της ασφάλισης μετατρέποντας την σε χρηματιστηριακό στοίχημα:**

(α) πλήττει τους νέους ασφαλισμένους κάτω των 35 ετών, καθώς οι ασφαλιστικές τους εισφορές θα γίνουν αντικείμενο χρηματιστηριακού τζόγου με τεράστιες επισφάλειες όπως δείχνει και η ιστορία (είναι γνωστό «ότι οι προηγούμενες αποδόσεις δεν διασφαλίζουν τις μελλοντικές αποδόσεις» όπως αναγράφουν και τα ασφαλιστήρια συμβόλαια των ασφαλιστικών), από την Enron έως την ΑΣΠΙΣ Πρόνοια.

(β) πλήττει τους σημερινούς και μελλοντικούς συνταξιούχους, καθώς η χρηματοδότηση των επικουρικών συντάξεων καθίσταται αβέβαιη και επισφαλής, μια και η παροχή και το ύψος τους θα εξαρτάται αποκλειστικά από τον κρατικό προϋπολογισμό

(γ) δημιουργεί νέες διαιρέσεις μεταξύ των εργαζομένων χειρότερες και από αυτές που επέβαλλε ο Ν.2084/92 με τους προ και μετά 93 ασφαλισμένους

(δ) Αποτελεί πρόκριμα για αντίστοιχες μεταβολές και σε άλλους κλάδους ασφάλισης (με πρώτο το Εφάπαξ) και στο βάθος και για τις Κύριες Συντάξεις.

(ε) Βασικός στόχος του Νομοσχεδίου, αλλά και όσων θα ακολουθήσουν είναι ότι στο διάστημα έως το 2060 θα έχουν δημιουργηθεί αποθεματικά ύψους περί τα 60 δις ευρώ από τις "κεφαλαιοποιημένες" εισφορές! Τα χρήματα αυτά δεν θα πηγαίνουν στις συντάξεις όπως τώρα, αλλά για επενδύσεις (όπως ακριβώς έγινε την περίοδο 1961-1980) στις χρηματαγορές και όταν έρθει ο χρόνος αποπληρωμής, τότε οι τρέχουσες εισφορές θα καλύπτουν τις (ελάχιστες) συντάξεις!! Μέχρι δηλαδή να αρχίσουν να βγαίνουν στη σύνταξη όσοι ενταχθούν στο νέο κεφαλαιοποιημένο σύστημα (τουλάχιστον 30 χρόνια δηλαδή από τους σημερινούς 35άρηδες) οι εισφορές θα κεφαλαιοποιούνται και θα

επενδύονται χωρίς άλλες υποχρεώσεις! Δημιουργείται έτσι ένα τεράστιο κεφάλαιο στα χέρια της πολιτικής – οικονομικής εξουσίας και των ασφαλιστικών εταιριών που θα ελέγχουν το νέο Ταμείο ώστε να το αξιοποιήσουν οικονομικά, κοινωνικά και πολιτικά.

(στ) Βασικό προβληματικό σημείο τέλος της μετατροπής του υπάρχοντος διανεμητικού συστήματος κοινωνικής ασφάλισης σε κεφαλαιοποιητικό είναι, σύμφωνα με έρευνες, **το κόστος μετάβασης** (62 δις ευρώ εκτιμά η αλλά σίγουρα θα ανέλθει σε πάνω από 75 δις €). Αυτό το κόστος μετάβασης των 62 δις ευρώ, θα προστεθεί στο ήδη υψηλό δημόσιο χρέος των 340 δις ευρώ (206% του ΑΕΠ) και πλήττει και συνολικά τους φορολογούμενους.

(ζ) Έρχεται να συμπληρώσει και να βαθύνει όλους τους αντιασφαλιστικούς νόμους της τελευταίας 30ετίας με πιο πρόσφατους του Ν.4387/16 (Κατρούγκαλου) και Ν.4670/20 (Βρούτση). Είναι χαρακτηριστικό ότι το ν/σ διατηρεί στο ακέραιο της προβλέψεις για εισφορές και τρόπο υπολογισμού που προέβλεπε ο Ν.4387/16. Ένας νέος ασφαλισμένος όταν φτάσει 62 ετών με μέσο μισθό 1000 ευρώ και 40 χρόνια ασφάλισης και με ασφάλιστρο 6% θα σωρεύσει στον ατομικό του λογαριασμό $1000 \times 6\% = 60 \times 14$ μήνες $\times 40$ χρόνια 33.600 ευρώ. Η σύνταξη του θα είναι $33.600 / (20,453 \times 12) = 136,90$ ευρώ. Ενώ ένας ασφαλισμένος με τις ίδιες προϋποθέσεις που βγήκε στη σύνταξη το 2015 θα λάμβανε: 1000 (ασφαλιστέος μισθός) $\times 40$ (χρόνια ασφάλισης) $\times 0,45\%$ (ποσοστό αναπλήρωσης) = 180 € επικουρικής σύνταξης. Ήδη δηλαδή ο Ν.4387/16 έχει μειώσει κατά 24% την προσδοκόμενη επικουρική σύνταξη για το νέο ασφαλισμένο! Τη μείωση αυτή τη διατηρεί φυσικά το Νομοσχέδιο προσθέτοντας μάλιστα και τις επενδυτικές επισφάλειες .

(η) εγείρει θέματα Συνταγματικότητας μια και με τις υπ' αριθ. 2287/2015 και 1889/2019 αποφάσεις της Ολομέλειάς του, το Συμβούλιο Επικρατείας έχει αποκλείσει κάθε ενδεχόμενο κεφαλαιοποίησης της Επικουρικής Ασφάλισης.

(θ) εξαιρεί τους εκπροσώπους των εργαζομένων από τη διοίκηση του νέου Ταμείου (ΤΕΚΑ) και ταυτόχρονα απαλλάσσει τους εκπροσώπους του ιδιωτικού τομέα από ευθύνες **ακόμη κι αν ρίξουν στα βράχια τις εισφορές και τις μελλοντικές συντάξεις.**

(ι) Τέλος, ο δημογραφικός κίνδυνος, όπου για ένα κεφαλαιοποιητικό σύστημα είναι η αύξηση του προσδόκιμου ζωής μεταφέρεται εξ' ολοκλήρου στον κάθε ασφαλισμένο ατομικά. Κι' αυτό γιατί με τον δημογραφικό "κίνδυνο" στο κεφαλαιοποιητικό σύστημα (δηλαδή κάθε αύξηση του προσδόκιμου μέσου όρου ζωής και κάθε μείωση γεννήσεων που είναι δεδομένο ότι θα συμβούν), ο νέος μελλοντικός εργαζόμενος απαιτείται, προκειμένου να λάβει την ίδια σύνταξη με τη σημερινή, είτε να εισφέρει κατά 35% υψηλότερες εισφορές, είτε να λάβει κατά 35% μικρότερη σύνταξη, είτε να εργαστεί περισσότερα χρόνια, κατά μέσο όρο 6 έτη περισσότερα.

Οι μηχανικοί έχουμε πικρή πείρα από το τζογάρισμα των αποθεματικών μας. Από την κατάθεση των αποθεματικών των ταμείων με μηδενικό επιτόκιο (τις εποχές που αυτό ήταν διψήφιο) στην ΤτΕ για τη χρηματοδότηση των “επενδύσεων” του κεφαλαίου, και τη συνεχή κλοπή των αποθεματικών μέσω δομημένων ομολόγων και χρηματιστηριακών προϊόντων φτάσαμε: (α) στο “κούρεμα” του PSI που λήστεψε 16 από τα συνολικά 28 δις των αποθεματικών (τα 2 από τα 4 του ΤΣΕΜΕΔΕ) (β) τις επενδύσεις τύπου Attika Bank (“επένδυση” περίπου 980 εκατ. μέσω διαδοχικών ανακεφαλαιοποιήσεων σε σημερινής αξία λίγων δεκάδων εκατ. €). (γ) στα χρωστούμενα του κράτους από την κρατική συμμετοχή για όσο ήταν θεσμοθετημένη (πάνω από 1 δις μέχρι την κατάργησή της) έως (δ) τη νόμιμη και παράνομη εισφοροδιαφυγή της εργοδοσίας (μαύρη εργασία, ΔΠΥ, χαρίσματα χρεών κλπ) που στέρησαν διαχρονικά πολλά δις από το Ταμείο. Η πείρα αυτή μας οδηγεί να αντισταθούμε και σε κάθε νέα προσπάθεια κεφαλαιοποίησης του κόπου της εργασίας μας και αξιοποίησης του για αλλότριους σκοπούς.

Ο κοινός και ενωτικός αγώνας εργαζόμενων, αυτοαπασχολούμενων και συνταξιούχων, “νέων και παλαιών” είναι μονόδρομος. Η μικρή αναβολή κατάθεσης του δεν πρέπει να οδηγήσει σε επανάπαυση αλλά σε εκτεταμένη συζήτηση και ενημέρωση των εργαζομένων για τις συντριπτικές επιπτώσεις του στην κοινωνική ασφάλιση.

